Αναφορά 4^{ης} εργαστηριακής άσκησης

Δημήτριος Κωστορρίζος, Α.Μ:1054419

Παναγιώτης Τσάκας, Α.Μ:1054364

Ως Base Register χρησιμοποιούμε τον καταχωρητή 3 (R3), ως Program counter τον καταχωρητή 1 (R1), ως Limit Register τον καταχωρητή 4 (R4), ως Stack Pointer τον καταχωρητή 5 (R5) και ως temp τον καταχωρητή 2(R2).

MICRO

MAPPER

m00 02 c//LOADBR #K

m01 06 c//LOADSP #K

m02 0a c//LOADLR #K

m03 0e c//PUSH \$K

m04 17 c//POP \$K

m05 20 c//ADD

m06 2a c//SUB

m07 33 c//HALT

MAIN

m00 00 c//opcode LOADBR #K

m01 1f c//entelo

m02 01 c//opcode LOADSP #K

m03 1f c//entelo

m04 02 c//opcode LOADLR #K

m05 18 c//entelo

m06 03 c//opcode PUSH \$K

m07 12 c//entelo

```
m08 03 c//opcode PUSH $K
m09 13 c//entelo
m0a 03 c//opcode PUSH $K
m0b 14 c//entelo
m0c 06 c//opcode SUB
m0d 05 c//opcode ADD
m0e 04 c//opcode POP $K
m0f 16 c//entelo
m10 07 c//opcode HALT
m11 00
m12 0a c//Z=10
m13 05 c//Y=5
m14 03 c//X=3
m15 00
m16 00 c//W=8
m17 00
m18 00 c//stack_limit
m19 00
m1a 00
m1b 00
m1c 00
m1d 00
m1e 00
m1f 00 c//stack_base
m20 00
Η εντολή LOADBR #Κ αρχικοποιεί τον base register(R3) με την τιμή Κ.
```

Η εντολή LOADLR #Κ αρχικοποιεί τον limit register(R4) με την τιμή Κ.

Η εντολή LOADSP #Κ αρχικοποιεί τον stack pointer με την τιμή Κ.

Η εντολή PUSH \$Κ,ελέγχει αν ο σωρός είναι γεμάτος και αν δεν είναι, τοποθετεί το στοιχείο που περιέχεται στην θέση με διεύθυνση Κ.Στην περίπτωση όπου είναι γεμάτος, δηλαδή η διεύθυνση του limit register ισούται με αυτή του stack pointer αυξημένη κατά 1, το stack δεν επηρεάζεται και εκτελείται η επόμενη προς εκτέλεση εντολή. Στην περίπτωση, όπου υπάρχει άδεια θέση στο stack, τοποθετείται το στοιχείο που περιέχεται στην θέση με διεύθυνση Κ και ο stack pointer αυξάνεται κατά 1,δείχνοντας στη επόμενη άδεια θέση.

Η εντολή POP \$Κ,ελέγχει αν ο σωρός είναι άδειος και αν δεν είναι, εξάγει το τελευταίο στοιχείο του stack,η διεύθυνση του οποίου περιέχεται στον stack pointer μειωμένο κατά 1,τοποθετώντας το στην θέση με διεύθυνση το στοιχείο που περιέχεται στην θέση με διεύθυνση Κ. Στην περίπτωση όπου είναι άδειος, δηλαδή η διεύθυνση του base register ισούται με αυτή του stack pointer, το stack δεν επηρεάζεται και εκτελείται η επόμενη προς εκτέλεση εντολή. Στην όπου υπάρχει τουλάχιστον ένα στοιχείο στο stack, το στοιχείο εξάγεται και τοποθετείται στη θέση με διεύθυνση το στοιχείο που περιέχεται στην θέση με διεύθυνση Κ και ο stack pointer μειώνεται κατά 1,δείχνοντας στη επόμενη άδεια θέση.

Η εντολή ADD, ελέγχει αν υπάρχουν τουλάχιστον 2 στοιχεία και αν υπάρχουν τα προσθέτει. Στην περίπτωση, όπου υπάρχουν λιγότερα από 2 στοιχεία, το stack δεν επηρεάζεται και εκτελείται η επόμενη προς εκτέλεση εντολή. Ειδικότερα, αν υπάρχουν 2 τουλάχιστον στοιχεία, ο stack pointer μειώνεται κατά 1,δείχνοντας στον πρώτο προσθετέο. Ο αριθμός αυτός αποθηκεύεται σε ένα καταχωρητή(temp). Έπειτα, ο stack pointer μειώνεται κατά 1,δείχνωντας στον δεύτερο προσθετέο. Ο αριθμός αυτός προστίθεται με τον πρώτο προσθετέο που περιέχεται στον καταχωρητή(temp) και αποθηκεύεται στον ίδιο καταχωρητή. Στο τέλος, το περιεχόμενο (άθροισμα) του καταχωρητή(temp) αποθηκεύεται στην θέση μνήμης της οποίας το περιεχόμενο περιέχεται στον stack pointer και ο stack pointer αυξάνεται κατά 1,δείχνοντας στη επόμενη άδεια θέση.

Η εντολή SUB, ελέγχει αν υπάρχουν τουλάχιστον 2 στοιχεία και αν υπάρχουν, αφαίρει το προτελευταίο στοιχείο από το τελευταίο. Στην περίπτωση, όπου υπάρχουν λιγότερα από 2 στοιχεία, το stack δεν επηρεάζεται και εκτελείται η επόμενη προς εκτέλεση εντολή. Ειδικότερα, αν υπάρχουν 2 τουλάχιστον στοιχεία, ο stack pointer μειώνεται κατά 1,δείχνοντας στον αφαιρέτη. Ο αριθμός αυτός αποθηκεύεται σε ένα καταχωρητή(temp). Έπειτα, ο stack pointer μειώνεται κατά 1,δείχνοντας στον αφαιρετέο. Ο αφαιρέτης, που περιέχεται στον καταχωρητή(temp), αφαιρείται από τον αφαιρετέο και αποθηκεύεται στον ίδιο καταχωρητή. Στο τέλος, ο stack pointer αυξάνεται κατά 1, το περιεχόμενο(διαφορά) του καταχωρητή(temp) αποθηκεύεται στην θέση μνήμης της οποίας το περιεχόμενο περιέχεται στον stack pointer και ο stack pointer αυξάνεται κατά 1, δείχνοντας στη επόμενη άδεια θέση.

Στο μικροπρόγραμμά μας, χρησιμοποιούμε την εντολή LOADBR #K, όπου K ο αριθμός δεκαεξαδικός 1f, για να αρχικοποιήσουμε τον base register(R3) με την τιμή 1f, την εντολή LOADLR #K, όπου K ο δεκαεξαδικός αριθμός 18, για να αρχικοποιήσουμε τον limit register(R4) με την τιμή 18 και την εντολή LOADSP #K, όπου K ο δεκαεξαδικός αριθμός 1f, για να αρχικοποιήσουμε τον base pointer(R5) με την τιμή 1f, ορίζοντας έτσι το 8-θέσεων stack(18-1f), ξεκινώντας από την διεύθυνση που περιέχεται στον base register, με τελική θέση την διεύθυνση που περιέχεται στον limit register. Έπειτα, χρησιμοποιούμε την εντολή PUSH \$K,

όπου K ο αριθμός δεκαεξαδικός 0a, τοποθετώντας τον στην 1^η θέση του stack και μετά χρησιμοποιούμε την εντολή PUSH \$K, όπου K ο αριθμός δεκαεξαδικός 05, τοποθετώντας τον στην 2^η θέση του stack. Καλούμε την εντολή SUB, αποθηκεύοντας την διαφορά(0a-05) στην 1^η θέση του stack. Στην συνέχεια, χρησιμοποιούμε την εντολή PUSH \$K, όπου K ο αριθμός δεκαεξαδικός 03, τοποθετώντας τον στην 2^η θέση του stack. Καλούμε την εντολή ADD, αποθηκεύοντας το άθροισμα(0a-05+03) στην 1^η θέση του stack. Καταλήγοντας, καλούμε την εντολή POP \$K, όπου K ο αριθμός δεκαεξαδικός 16, εξάγοντας τον αριθμό(0a-05+03=08) στην θέση 16, αδειάζοντας το stack.